

11 Batalion Sap. Kolejowy
st. sier. Smoleńska Faustyna Franciszka
były żeniec w Z.S.R.R.

17 Y

akt po dniu 1 marca 1943 r.
627 2 77

Konwentuarzyno

REFERAT
HISTORYCZNY

Faustyna Franciszka Smoleńska st. sier. lat 46, st. asystenta kolejowego, żonatego, byłego żenca w Z.S.R.R.

Zostałem wrzucony do niewoli sowieckiej pod Włodzimierzem Wołkowickim dnia 21 września 1939 r. Byłem zmobilizowany przez R.K.U. Katowice, dnia 1. IX. 1939 r. do 73 p.p. i razem z kolegami popadłem do niewoli. Pułk powiększy mykopinał się, bieżąc w myśl przejęcia roszczenia się niemiec na rzeką "Bugiem".

W nocy dnia 20. IX. na 21. IX. 1939 r. najechali holenderscy z wielką ilością czołgów i innej broni maszynowej na wszystkie drogi i okolicne pola, tak, że doszczętnie dalały wszelkie poddanie się bez boju. Razem wszystkich weшло nas około 4000 ludzi do niewoli. Obchodząco się znami jak zlandziami. Przewodzono nas prętro pod bardej silną eskortą do miasta Luck. Luck. Lj. około 80 km. przez trzy dni. W tym czasie nie dano nam nie do jedzenia i do picia. Jako z szeregu oddziałów do skutku po moim ludzie lud do ogrodu po jaka kolwiek jarzynę, ażżat przesz konnicy dotkliwie pobity kolko od karabinu.

Tak przerę się trzy dni droga z marca 12 ludzi, miedzy nimi major W.P. z 2 p. art. i żołnierze, ukrainiak z p. majora niepamiętam. W Lucku zostaliśmy oddzieloni od P.P. Oficerów, których powierzili a nie wiadomym kierunkiem. Dotychczas z niewoli mi znały Panów Oficerów do dnia dzisiejszego nie napotkałem, a było ich około 600 szarem. Tu zostaliśmy nakarmieni przez Polaków - Bronisły - Bryz - Okrąglaków. Obiad żołnierzy po jednej komercie i 12 sztuk boczek. Następnie załadowani do wagonów z prowiantem do Szepietowskiej. Poddano nas do ścisłej securji. Przy rewizji żołnierzy ob. K. W. D. zatrzymani żegarówkę z Smoleńskiem, mydelik wstę, pianoskopem, pucharami do galenia, t.j. krytka i maszynka, lampa elektryczna, kompas mój odzany, koc rekiniany i fajka z ogólnym wantem ci przed 1.IX. 1939 r. 900 złoty. Przy rewizji, która była dnia dnia załadowania ponownie do wagonów, i myśleliśmy razem z kolegami

do Kowegradu. Tam mnie spotkał nas dr lekarz Barak. Były tam około 1200 ludzi, średnio na pociągu jeden pociąg drugiego jak pociąg, bez sztandarów i bez stópny przez 21 dni.

W pociągach żołnierze agitatorzy i politycy i żołnierze mówili i rozmawiali się dnia dnia o rosnącym osobach myślecych.

Dnia 24. V. 1940 r. po saltem zatadomany do wagonu, w którym mieszkało się około 40 ludzi, był to wagon towarowy mały.

Wyzwoliono mnie razem z kolegami skierowanymi do miejscowości Tchernovicka (Dunajec) i mnie spotkały do drewnianych baraków, latach 30. XX wieku. Były w drewnianym, ogólnie niewielkim, niewielkim, jednym sali mieszkali się gospodarze.

Przedostatni rok agenci i prokuratorzy U.K.W.D. myśleli na polityce miasta, na polityce państwa, na religii i t.p. i miały propagandę bolszewicką. Wtedy się rozbiorów przewidziały porty morskie i zamknięte w pociągach. Tam gospodarze i wiele latków tam zamieszkiwali. Kolejne nam pracowali w kamieniołomach i w szkole kpt. ready i to we wioskach niewielkich.

Dzienna praca tam w Dunajcu była bardzo ciężka, średnia co dzienne od godz. 6.00 do godz. 17.00. Były nadzorne statunki gdzie wykonywano prace bardzo skąpe. Proszam,że miedzy nami był skoro 60% ukraińców i mały procent niemieckich i Czech. Atmosfera zajemna była bardzo istotna, a etykietowa przejęta obyczajów ukraińskich. Klamrą nas U.K.W.D. kiedy my podpisaliśmy deklarację przystania na ich obyczajach. Gdy odrzuciliśmy, że niektóre podpisane nie chcieli, ramali nas szkoleniem i to przez przekazywanie na miejscu prasy, na miejscach sklepów i t.p., tak, że odwyzek zatadomiony był 4-5 godzin wcześniej.

Niedźwiedź nie radził się chcieli pracować, i to opowiadaliśmy wszelikim sposobem, zatadomili nas wszystkich do wagonów i wynieśli na Szwej. Wyzwoliono mnie, razem z kolegami do Tcharka, następnie do Lwówka, a koniec do Piecicy. Konie U.S.R.R. do budowy kolonii, to jest dnia 14 maja 1940 r.

Pozbywaliśmy się W. Oddziałów 13 tygodniem (Piecicy). Osięgnęliśmy. Zatadomianie nastąpiło do zamkniętych wagonów żałobnych po 60 ludzi. Brak powietrza, wody i żywności. Ramaliśmy się z komisarzem U.K.W.D. z gabinetem rybnikiem, skierując obiektu-

lub z głosami głosami narządzającymi skutkami i to jeden raz na osiem. Podróż twarda przez jedynie miesiące.

i kolej i bakiem i piecem, gdzie leżeli nas jak bestie. Na tej kolumnie, latem 13. tygodni były nas myślecych 600 ludzi, większość pracowników i to bardzo dobrze.

Barak był bardzo brudny, z matami okleinianymi, w których siedziły lisy, pluski, karalujki, i pająki, skleski, wilgotna, brak higieny, brak odpowiedniego lekarza, brak lekarstw, brak sienników i odomy, było najwiecej plaga, gdzie odwiet pociąg i pracy, i nie mógł wyprzeć, również znajdowały się na każdym kroku wiele marek skorup.

Norma była tak wielka, że nawet średni ludzi raczej w jednym dniu nie mogli ją wykonać. Do tego głód i maledzie powodowała wiele ludzi na śmierć głodową. Za każdym dniem pracy, kiedy rozwijało się rano o godz. 6 i konczyło się o godz. 20 wieczorem. abstraktum 300 gr. zarządu illeba i droga rupie mordują, bez skutku i soli.

Z powodu braku myślini rozbiciem głowy (kawałki) i głowy na cyngę. Ratując się w aptekarzu kocie, porrociem do zdrowia. Wtedy 48 ludzi, po saltem zmordowano w szpitalu w Pruszcza Górnego przed murem kolejowym, i chor. Mjr Piotr Morawski Stanisław z Bielszyna i 2 plut. wojsk. Piotr Rudecki Józef z Chorowa (Szach).

Firmy lokarskie prawa je nie było, bo lekarz był nazywany przez ludzi U.K.W.D. i mógł tylko obronić swoje od pracy na myślance, nie normie. Swista mogieli bolszewicy nie urządzić i wyprodukować premii na pracę. Pto gie zbrojna i swista moje pracować, tego bolszewice arrestowali, za które i nie dawały ani jednej lub pate!

Droga do pracy była długą, wynosiła około 10 km. tam i 10 km. z powrotem. Były również legnickie i czeskie, z których jednym z dotyczących, których mieli nadzór nad nimi nie pracują i droga krytyczna nas do tego stopnia, że w niektórych wypadkach robiły przez nos police. Zglossiły, aby nie mogły wykonywać z agitatorów bolszewiców. Wszyscy potrafili karmiącą fakty moga naprawać antykomunistycznego

Przychodzi mi tyle tajem i kłamstw lagom i tym przez
 14-die mierzący dojedź od 15.VI.1940 do 7 sierpnia 1941 r.
 Postaliśmy zadowoleni 16 lipca dla przejęcia to jest moim
 mego emolumentu. Kontaktu z moją rodziną nie
 miałem i stawia obiekcje reguł nie poświadczam.

Przykłdem mówimy ze wszystkimi moimi
 kolegami postrzalem do żołnierzy. Dnia 24 sierpnia 1941 r.
 zostałem skierowany do armii Polskiej w Z.S.R.R. w garnizonie
 Smoleńsk Tafiseewo.

Zmodyfikowany Faustyn Drusinik
st. sierżant.